KARİKATÜR

GECE YARISI TEBLİĞİ:
Hafif düşman kolları karşı tarafa bir cep açmıya uğraşıyor!..

— Ne diyorsun azizim, bukadar düşmanın ortasında hâlâ «Var mı bana yan bakan?!» diyen bir hali var...
— Almanyanın değil mi?..
— Yok canım, meşhur davacının!..

ANKARA MEKTUBU

SULHTEN ÜRKÜYORUM:

Sulhu hem istiyor, hem de istemiyorum doğrusu.

— Allah Allah, insan sulhu istemez mi? Bütün cihan bunu bekliyor.

Diyeceksiniz değil mi? Ne bileyim ben, sulh deyince içimi bir korku basıyor. Bana öyle geliyor ki, sulh olunca ben öleceğim, hem de inanın buna böyle olacak.

— Canım herkes harpte ölür, sen sulhta öleceğini yazıyorsun. Senin her işin tersine mi?

Diye de sorarsanız, galiba menfi cevap veremiyeceğim. Be birader! nasıl evet demiyeyim. Şu fiyatlara bakın. Dünya yerinden oynarken fiyatları da esaslı surette çığrından çıkarmış. Bugün bu pahalılıkta hangi şeyi bol bulamaç alıp da doyasıya yiyebilirsiniz? Hem o baklavalar, börekler, ekmek kadayifleri ne oldu? Bu kıtlık bana öyle bir aç gözlülük verdi ki,

— Sulh oldu!

Dedikleri gün aklım sevinçten zivanadan çıkmaz da yaşar ve her şeyi bol bol ve ucuz satın alacak bir devreye kadar ömrüm vefa ederse Vefa bozasından tut da en âlâsından, en abur cuburuna kadar her şeyi tahammülümden fazla yiyeceğim. Eh bu da insana hoş bir âkibet temin etmez.

Vakaa meşhur hikâyedir; oburun biri bir gün her zamandan fazla yediğinden patlamış. Çolluk çocuğu ağlarmış. Birisi onlara çıkışmış:

— Ne ağlıyorsunuz be! Babanız açlıktan ölmedi ya!

O zaman, yani böyle bir âkibete uğradığım takdirde benim de tesellim bu olacak. Vallâhi bugün açlıktan ölmiye elbet ölmeyiz. Ama:

— Sulh olacak!

Denince, aç gözlülük neticesi patlamaktan korkarım. Sulhten ve sulh nimetlerinden ürküyorum doğrusu.

★

AH ŞU TELEFON!

Şu telefondan ciddî surette şikâyetçiyim vesselâm. İllâllah bunun elinden. Yahu, ne dur, ne otur.

Mübareğin muziplikleri alaca karanlığından başlıyor. Bizim numara, acaba istasyon istihbaratının numarasına mı yakın, yoksa nedir, bilmem? İlk taciz bazı yorgunluk suallerile başlar:

— Allo, bugün İstanbul ekspresi kaçta geliyor?

Yahut:

— Toros kaçta kalkıyor?

Gibi sualler bizim evde:

— Sabah şerifler hayırlar olsun!

Yerine kaim oldu. Ben de onlara ya:

— Hayvanlar henüz yemini kesmedi. Yahut da:

— Azizim, istihbarat şefi Suat Kansu'ya sorunuz!

Gibi bazan alaylı, bazan da ciddî cevaplar vererek mikrofonu kapatıyorum.

Öğle vakti mükâlemelerimiz alelekser bizim eve ait olmıyan eşhası sormakla ve cevaplamakla geçer:

— Allo, orası bay Ali Canbazın evi mi?

— Hayır, Veli Şahbazın köşkü!

Gibi antika antika mükâlemeler... Ben bunlara da, gece yarısı ebe, doktor zannile yanlış çalınışlara da razıyım. Fakat evvelâ ki, akşam üzeri:

— Dostum sen misin? Canının içi, bizimkilerle karar verdik bu akşam yemekte sizdeyiz Tabiî seninle başbaşa şöyle iki kadeh de atarız!

Gibi samimî ve külfetsiz (!) konuşmalar olmasın.

★

GÖZ BANYOSU:

Nüzhet Baba berber dükkânının camekânında ayakta durmuş yoldan geçen güzel bayanları seyrediyordu. Aziz dostu Nurettin Artam tıraş olduğu koltuktan seslendi:

— Ne o Baba! Ne oluyoruz?

Baba cevap verdi:

— Bir şey yok şekerim. Göz banyosu yapıyorum!

Zaparta

Devekuşu

Cenubî Afrika, devekuşlarının vatanıdır. Devekuşlarının en iyi cinsleri ve en güzelleri orada yetişir. Harp havadisleri arasında kulağımıza kadar ulaşan bir habere göre, Cenubî Afrikadaki devekuşlarına sarı bir hastalık arız olmuş, ve bu güzel tüylü hayvancıkların nesli inkiraz bulmak üzereymiş!

Bundan yirmi sene evvel devekuşu çok rağbette idi. Onun tüyünü kadınlar şapkalarına takarlar, ve bu sayede modaya uyarlardı. En güzel devekuşu tüyü altın para ile bir liradan aşağı alınmazdı. Bir kadının serveti ve içtimaî mevkii, başına taktığı tüyün güzelliği ile ölçülürdü.

Devekuşu neslinin inkiraz bulmak üzere olduğunu haber alır almaz, düşüncemiz yirmi sene geriye gitti. Acaba bu hastalık yirmi sene evvel ortaya çıksaydı Avrupalı bayanlar kim bilir nekadar üzüleceklerdi.

Fakat şimdi, devekuşu tüyü modası ortadan kalktığı için bu kötü havadisi hiç bir bayan umursamıyor.

Düşenin dostu olmaz diye ne güzel bir ata sözümüz var!

Yedigün Neşriyat müessesesi tarafından hazırlanan Elli Türk Büyüğünün 1 inci tabı baştan başa yeni bir şekil ve çok nefis dört renkli bir kapak içinde satışa çıkmıştır. Fiyatı eskisi gibi 150 kuruştur.

No. 419 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 6 İKİNCİKÂNUN 1944

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

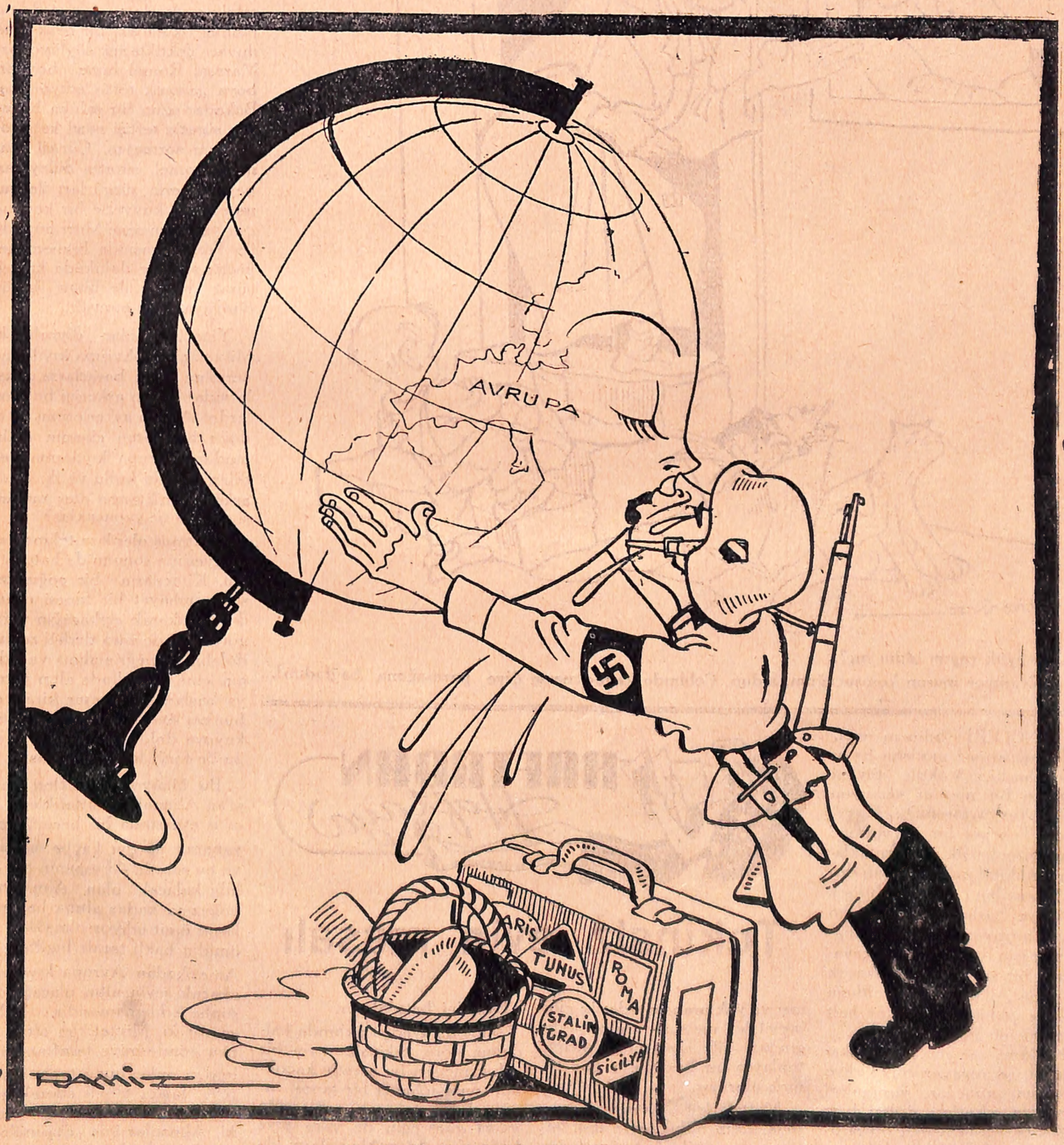

SEVGİLİYE VEDA HAZIRLIĞI:

— Şimdiden helâllaşalım. Ne olur ne olmaz. Gidip gelmemek, gelip bulmamak var!..

— İki aylık çaymı aldın mı?..
— Görmüyor musun komşucuğum, aldım. Cebimde kaybolmasın diye parmağıma bağladım!...

Tekinsiz evin masalı

GENÇLERİ bilmem ama, yaşlılarımız mutlaka hatırlıyacaklardır. Vaktile tüyleri ürperten bir meşhur «çıkayım mı, çıkmıyayım mı?» masalı vardı. Tekinsiz bir ev varmış; kiracı girenler ilk gece yataklarına girdikleri zaman kapalı dolap kapısından esrarengiz bir ses işitilmiye başlarmış: «Çıkayım mı, çıkmıyayım mı?» En kabadayılar için bile hakikaten cevabı güç bir sual. Çünkü çıkacak şeyin ne Allahın belâsı olduğu ve hele çıktıktan sonra ne halt karıştıracağı malûm değil.

Korkunç ses muttasıl «çıkayım mı, çıkmıyayım mî?» diye sorarken kiracılar yorganları başlarına çekerler; dişleri birbirine çarparak Kunut duası okur ve soğuk ecel terleri dökerlermiş. Sabah olunca da - o zaman mesken buhranı, hava parası ve yük anabası tedariki gibi meseleler mevcut bulunmadığından - ilk işleri pırıyı pırtıyı toplayıp bir başka eve göç etmek olurmuş.

Müttefikler Avrupaya çıkmak üzere olduklarına dair işitilen ve gittikçe kuvvetlenen haberler bana uzaktan uzağa bu «çıkayım mı, çıkmıyayım mı?» hikâyesini hatırlatıyor.

Yine hikâyeden aklımda kaldığına göre, tekinsiz evin bir çok kiracıları bu suretle kaçtıktan sonra nihayet bir tanesi canını dişine takarak «geleceğin varsa göreceğin de var» diye bağırıyor ki, Almanların da şimdilik yaptıkları budur: «Gel de, geçen sene Diyepte olduğu gibi, yine pabucunu eline verelim.»

Güzel ve kahramanca bir cevap! Yalnız şu var ki, gelenler pabuçla gelecek değillerdir, ayaklarına pabuç yerine tank, başlarına kasket yerine bombardıman tayyareleri takmış olarak geleceklerdir ve Amerikanın kundura mağazaları tank ve tayyare fabrikası haline geldikten sonra bunların sayısı kim bilir nekadar artmış olacaktır. Herhalde ayaktan çıkarılıp ele verilmesi söylendiği kadar kolay olmıyacak bir pabuç!

Almanlar Şimal kutbundan Adalardenizine kadar Avrupa sahiline, meşhur Çin seddine rahmet okutacak, bir çelik kale duvarı çektiklerini söylüyorlar. Mareşal Romel bunu boydan boya gezerek teftiş ediyormuş. Bukadar uzun bir sahilin bukadar süratle teftişi nasıl kabil olacağını sormayın. Çünkü Mareşal Romel, süratte Süleyman peygamberin rüzgârları ile yarış edecek kuvvette bir koşucudur ve geçen sene Mısır hududu ile Tunus arasında bilmem nekadar saat ve dakikada kırdığı sürat rekoru ile bunu bütün dünyaya ispat etmiştir.

Yine Almanlar diyorlar ki, Müttefiklerin Avrupa kıyılarının neresine ayak basarlarsa karşılarında Alman askerini bulacaklardır. Alman askerlerinin ne olduğu hakikaten cihanın malûmudur. Avrupa kıyılarına kendileri gibi iki kollu ve iki ayaklı askerler miktarına ateş makinesi çıkarsa ne yapacaklar?

Unutmuş olanlara tekinsiz ev hikâyesinin sonunu da hatırlatalım. Kiracıların bir çoğundan sonra nihayet bir tanesi canını dişine takarak «çıkacağın varsa göreceğin de var» dediği zaman dolabın kapağı açılmış ve odanın içine sel halinde altın akmıya başlamış ve cesur kiracı da bunları evin taşlığında açtığı kuyuya doldurarak çoluk çocuğu ile ferih fahur yaşamış.

Bu hikâyeyi bildikleri anlaşılan Almanlar Müttefiklerin bu çıkış esnasında bir beceriksizlik yaparak partıyı kaybetmelerini ve bu suretle Avrupanın tek sahibi kalacak olan Almanyayı boğazına kadar altına batırmalarını ümit ediyor olmalılar. Bu ümidin haklı tarafı İngiltere ve Amerikadan Avrupa kıyılarına akacak şeyin altın olacağından şüphe edilememesidir. Yalnız şu var ki, Müttefikler altını aynen göndermiye taraftar değillerdir; onlar bunu topa, tayyareye, tanka tahvil ederek göndermeyi usul ittihaz etmişlerdir ki, Almanlar için düşünülecek tarafı da budur.

KARİKATÜR

Rüya değil bu.. aynile vaki!..

Akıl Hocası

[Akılhocası, yeni yılı tebrik için telgrafhane ve postahaneleri işgal eden akıllı talebelerine teşekkür ve güzel günler temenni ettiğini bildirmiye Karikatür ajansını memur etmiştir.]

Menemende E. R. V.

«Yaprağın kırmızısı oluyor da çiçeğin yeşili neden olmuyor?»

CEVAP:

Yapraklar çiçeğe yeşilleniyorlar, çiçek kime yeşillensin?

Antalyada D. İ. D.

«Beyaz bir kızı seviyorum, fakat esmer bir kız bana şu kıtayı söyledi:

Yazık, seversen beyazı
Yedi günde bir kirlenir.
Sevecceksen esmeri sev,
Sevildikçe dilberlenir.
tereddüdeyim.»

CEVAP:

Tereddüt etmeden esmerle anlaşmaya bakın. Böyle şarkılı, notalı bir gelin, evde her gün yeni bir düğün havası yaratır.

Sivasta A. T.

«Ev sahibinin kızı ile sinemaya gittiğim için evden çıkarıldım. Yaptıkları hakaret değil midir?»

CEVAP:

Hakaret olsa bile, siz daha evvelki hareketinizle, ödeşmiş oluyorsunuz.

★

Adanada Ö. Ö.

«Kömür hamalıyım, milyoner bir kız seviyorum, onunla evlenmenin çaresi!»

CEVAP:

Kazancınız bareme tâbi olmadığı için sizin de milyonerliğe kadar yolunuz vardır. Ancak, siz milyoner olunciya kadar milyonerin kızı bekler mi, beklemez mi, orasını kestiremeyiz.

★

Çanakkalede H. H. K.

«1. Bu zamanda kaynanasından korkan bayanlar bulunur mu?

2. Bir yerde içki görünce zararını düşünmeden bir, iki kadeh içmek istiyorum, neden?»

CEVAP:

1. Bayanın bayı Hint kumaşı gibi nadir bir meta ise korkar, bayı elinden kaçırmamak düşüncesile... Amerikan bezi gibi ucuz, pahalı her yerde bulunan cinsten olursa ne kaynanasından korkar, ne de oğlundan. Elimi sallasam ellisi, başımı sallasam sırma tellisi diye!

2. Zararını düşünürseniz içemezsiniz de ondan.

★

Kayseride A. S.

«Av vücuduma çok zarar verdiği halde avcılığı seviyorum, vazgeçmek için ne yapayım?»

CEVAP:

Benim gibi yapınız: Bıldırcın, keklik satan bir dükkâna müşteri olunuz.

★

Fethiyede M. Ç.

«Yolculukta dört sarışın periye rastgeldim, bir türlü unutamıyorum..»

CEVAP:

Kâfirler altın para gibidir, bir göründüler mi bir daha hatırdan çıkmazlar!

Bozöyükte R. Ö.

«Teyzemin veya üvey anamın elile evlenebilir miyim?»

CEVAP:

Kızsanız teyzenizin, erkekseniz her ikisinin elile evlenebilirsiniz.

★

Akhisrada S. Ö.

«Arkadaşlarımdan birini sevdiğim güzel kızla toka ederken gördüm.»

CEVAP:

Daha evvel gözlerinizi açmak gerekti. Artık gözlerinizi yummalısınız!

★

Sivasta M. R. V.

«Vazife icabı buradayım, fakat İstanbulu bir türlü unutamıyorum. Acaba vazifemi bırakıp İstanbula gitsem eğlenebilir miyim?»

CEVAP:

Burada iş, güç sahipleri eğlenemediğine göre siz, böyle aylak, başı boş pekâlâ eğlenebilirsiniz.

★

Bornovada E. A.

«Kışın erkeklere nazaran kadınlar hafif giyindikleri halde ne diye üşümüyorlar?»

CEVAP:

Yollarda erkeklerin ateşli bakışları ile ısındıklarından!

★

Bozöyükte A. E.

«Bir kız bana resmini gönderdi. Resmine bakınca seviyorum, kendini görünce soğuyorum..»

CEVAP:

Kışın resmine, yazın kendisine bakarsanız faydasını görürsünüz.

★

Manisada M. A.

«İnsanlar niçin esmer, beyaz, siyah, sarı, renk renk oluyorlar?»

CEVAP:

Kumaşların rengine uygun olması için.

★

Konyada B. H. T.

«Sorulan suallerin hepsine neden cevap vermiyorsunuz?»

CEVAP:

Okuyucular, gitgide, sual yerine istintakname göndermiye kalkışırlar korkusu ile. **Akılhocası**

— Sizden başkasını sevmediğimi geçen gün söylemiştim..
— Bana öyle bir şey söylemediniz!..
— Pardon, demek o, siz değilsiniz!..

Vurguncu — Harpten, darpten ne haber?..
Kâtibi — Harp yok ama, sayenizde darp devam ediyor üstadım!..

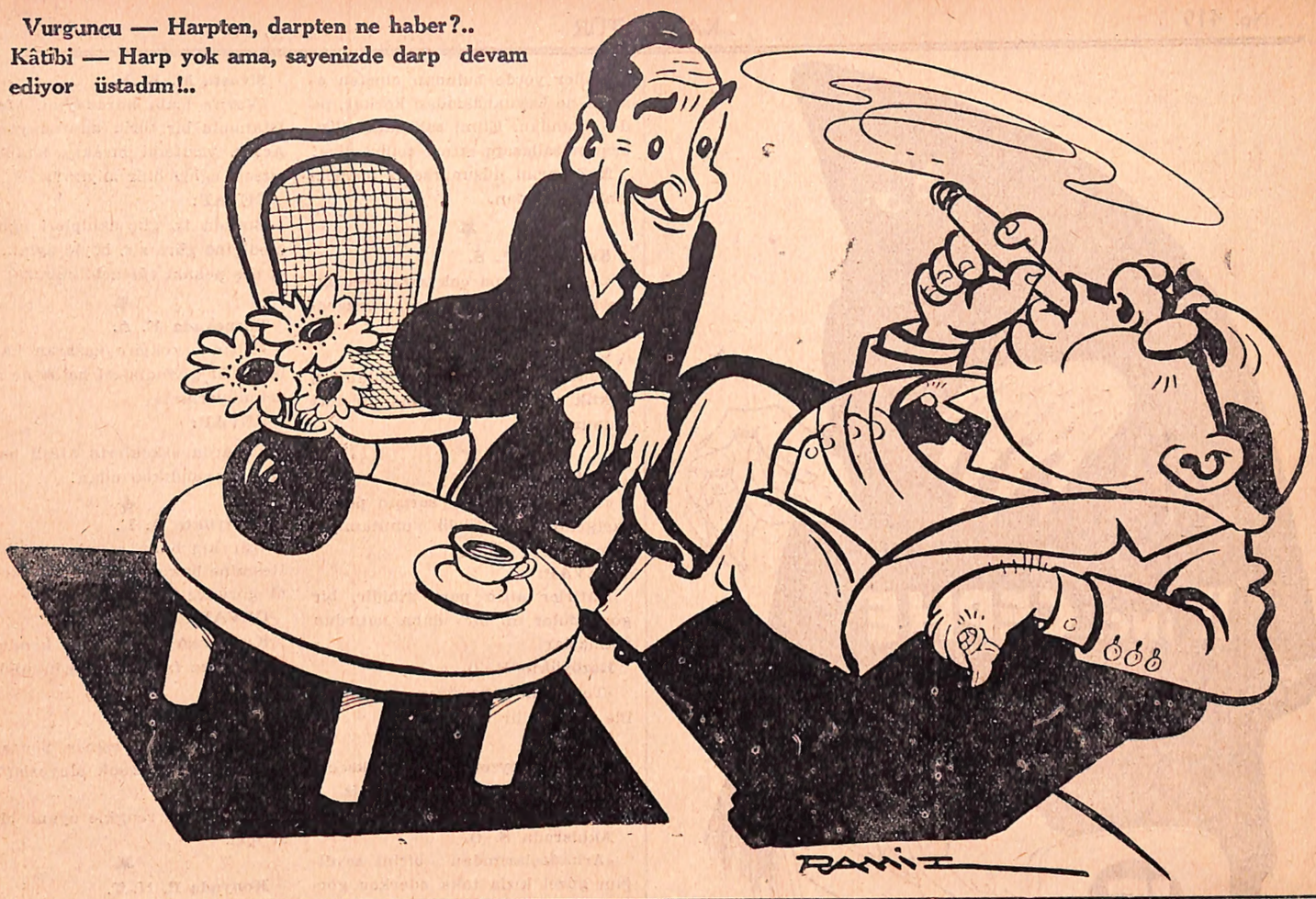

HAVAİYAT MÜTAHASSISLARI:

Astronomi âlimi — Şu muhakkak ki, yeni nesil bizden daha bilgili. Oğlumun verdiği şu yeni yıldız isimlerinden bir tanesini bile tanımıyorum!..

— Beyim ayda elli lira cep harçlığı veriyor, yemeğimi lor kantadan getirtiyor, haftada üç defa sinemaya yolluyor. Sıksık da üstümü, başımı yapıyor.
— Evlendin mi? — Ne evlenmesi, kapılandım!..

Erkek — Kazançları şüpheli olanların gelirleri aranacakmış.
Kız — Öyle ise bundan sonra dolaba kimseyi sokmıyayım!.

— Karım artık beni sevmiyor...
— Nereden anladın?..
— Ona küfür ettiğim zaman, cevap vermemesinden!..

Ya hırsızlığa alışırsa..

YENİ hizmetçi eve geldikten sonra, babadan oğula, anneden kıza, aşçıdan uşağa kadar herkesin yüzü gülmüştü. Şermin, henüz yirmisinde, kanı sıcak, hamarat, akıllı bir kızcağızdı. Her işe koşuyor, herkesin yüzüne gülüyor, hiç bir yorgunluktan şikâyet etmiyordu. Böylesi evvel zamanda bile güç bulunurdu.

Şermin okadar candan çalışıyordu ki, kızın tazeliği, güzelliği bile yaşını, başını almış Selma hanımın kıskançlık damarlarını kabartmıyordu. Hem çabuk çalışıyor, hem de tabak, çanak gibi günden güne kıymetleme eşyayı kırıp dağıtmadan çalışıyor, üstelik dinlenmiye zaman buluyordu. Uzun günlerde yine ne ise, fakat böyle kışın kısa günlerine bukadar işi nasıl sığıştırıyordu? Buna şaşmamak kabil değildi.

İşini bitirdikten sonra, emsali gibi, soluğu sokakta alıyordu. Bu da onun hakkı idi. «Gül dikensiz olmaz!» derler. Şermin'in ilk dikenini peder bey hissetti:

— Hanım dedi, tabakamdan sigara eksiliyor... Evde benden başka sigara içen yoktu... Yoksa Şermin'in tiryakiliği olmasın?

Selma hanım, bu şikâyetten memnun oldu, kıza büsbütün emniyet hâsıl etti, içinden:

— Herhalde bizim beye iltifat etmemiş olacak. Yoksa sigaraları tabakasile beraber bağışlardı. O ne eski kurttur, ben bilirim.

Dedi. Fakat dışından düşündüklerini sızdırmadı:

— Ne yapsın zavallı kız tütüne alışmışsa? Ayda eline topu topu yirmi beş lira veriyoruz. Bununla üstüne, başına mı bakacak, sinemaya, tiyatroya mı gidecek? Sigara, kahve mi içecek? Şimdi böyle hizmetçi bulmuşuz da bunıyoruz. Varsın iki, üç sigaranı aşırıversin, dumanını duyurmadıktan sonra ne zararı var?

— Öyle amma, iş bir, iki sigarada değil, elinin uzun olmasında... Ya başka şeyler aşırırsa?

— O zaman icabına bakarız. O zamana kadar rahatımızı bozmakta ne mâna var?

Beyefendi fazla ileriye gitmedi. İşi fazla kurcalamak işine gelmiyor gibiydi. Arası çok geçmeden kerime hanımın sesi duyuldu:

— Anneciğim, Şermin yok mu? İşte o, söylemiye dilim varmıyor, ben evde olmadığım zaman galiba odama damlıyor.

— Damlar ya... Yatağını düzeltecek, ortalığı toplıyacak... Vazifesi değil mi?

— Vazifesi ama, o yalnız vazifesini yapmıyor...

— Daha ne yapıyor?

— Ne yapsın? Benim o Avrupa esanslarımı sürünüyor, o güzel rujlarımı kullanıyor, o kıymetli pudralarımı tüketiyor..

— Yok, daha neler! Sıkılma da hepsini bitiriyor deyiver... Gençtir, kızdır, elbette içi çeker, ondan bir damla, bundan bir parça sürünür. Bukadar kabahat için de böyle bir hizmetçiyi evden çıkarayım mı? Dilenciye salatalık vermişler, çarpık diye beğenmemiş.. O da emsali içinde renkli, kokulu gezmek ister.

— Hakkın var anne, fakat ya daha büyük bir hırsızlığa kalkışırsa?

— O zaman cezasını veririz.

Valde hanım, kızının hiddetini yatıştırırken kendi kendine:

— Nasıl olsa kız değil mi, Şermini kendisinden daha akça, pakça görünce kıskanıyor, diyordu.

Üçüncü şikâyet mutfaktan duyuldu. Aşçıbaşı, gizlice hanımefendiye dert yanıyordu:

— Ben sokağa çıkmıya göreyim, Şermin hemen mutfağa damlıyor, mayonezin levreğinden, kompostonun kaymağını

ÇAMDEVİREN

BEKLERİM

Sanma, düşmandan kelâm, dosttan selâm beklerim,
Şu tatsız başlangıca tatlı encam beklerim.

Bilsem de her nekadar harbin ne olduğunu
Yine aklı selimden harbe devam beklerim.

Sulh olunca çözülür sanma bu arap saçı,
Beklerim sulhu amma, hayır ummam beklerim.

Harbin bir trajedi olduğuna şüphe yok,
Fakat ben sulhte ondan müthiş dram beklerim.

Seferberlik sonuna ererse yeryüzünde,
Yüz milyondan yukarı işsiz adam beklerim.

Bukadar işsizlere bir deva bulmak üzre
Az çok bugünkülerden başka nizam beklerim.

Bir gün olup gelecek elbet bu harbin sonu,
Ben de o mutlu günü sabah akşam beklerim.

O gün yine işleri çürüğe bağlarsalar
O günün gecesinde yine kıyam beklerim!

O günü tok karnına idrak etmek için de,
Çamdeviren, aylığa bolca bir zam beklerim.

ÇAMDEVİREN

dan şöyle bir tadıveriyor. Kızın kulağını bükün!

— Sen ne diye bükmüyorsun?

Bu sual karşısında aşçı biraz afalladı:

— O da aylıklı, ben de... İki kapı yoldaşı biribirinin kulağını nasıl büker?

Hanımefendi içinden gülüyordu:

— Bundan evvelki hizmetçinin kulağını bükersin ama bununkini bükemezsin, değil mi? Sebebi meydanda. Bundan evvelki çirkindi, bu kızsa güzel.. Mutlaka sana iltifat etmediği için şikâyet ediyorsun!

Fakat ahçıya yüksek sesle:

— Merak etme, dedi, ben onun kulağını bükerim!

— Maksadım, hırsızlığa alışmasın diye.. Yoksa mal sizin, mülk sizin!

— Merak etme, tenbih ederim, bir daha yapmaz. Belki kızcağızın gönderdiği yemekleri içi çekmiştir!

Şermin'in kusurları hep böyle ufak tefek şeylerdi, her birisinde hanımefendiye şikâyet ediliyor, hanımefendi de hâdiseyi tatlılıkla geçiştiriyordu.

Fakat bir gün uşak top gibi salona girdi:

Hanımefendi:

— Ne var?

— Şermin yok mu? Sizin hizmetçiniz..

— Yine bir şey mi aşırmış?

— Evet!

— Tütün tabakasından sigara mı?

— Hayır.

— Tatlı tabağından baklava mı?

— Hayır, hayır! Daha mühim!

— Söylesene be adam, ne aşırmış?

— Siz sanat ıztırabının ne demek olduğunu bilmezsiniz..
— Güzel Sanatlardan birile mi uğraşıyorsunuz?..
— Hayır, bizim oğlan ressam da yaptığı tablolar bir türlü satılmıyor!..

— Sizin mahdumu, küçük dairesinde kendisine mal edecek beyi aşırmış... Bugün evlenmeyor!

Papağan

Kimse DUYMASIN

Dilcilerin müracaatı

«Aydos» tepesnin «Orhan tepe» ye çevrilmesi münasebetile dilciler arasında hâsıl olan heyecan şiddetini muhafaza etmektedir. Tepenin ismi millileştirilirken, şivesinin bozulduğunu iddia ediyorlar, ve bunun düzeltilmesi için «Orhan tepesi» şekline çevrilmesini ileri sürüyorlar. Bu arada hususî isimlerde görülen eski, yeni bütün yanlışların tashihini de istiyorlar. Teklif kabul edilirse bundan sonra bazı isimler şu surette kullanılacaktır:

Kaşıkadası = Kaşıkada
Göztepe = Göztepesi
Kumkapı = Kumkapısı
Tozkoparan caddesi = Tozkoparan cadde
Etyemez mahallesi = Etyemez mahalle
Kanlıca burnu = Kanlıca burun
Çatladıkapı = Kapı çatladı
Boğazkesen hisarı = Boğazkesen hisar
Çamlıca tepesi = Çamlıca tepe
Sütlüce yoğurdu = Sütlüce yoğurt
Diyarbakır = Bakırdiyar
Porsuk çayı = Porsuk çay..

Bundan sonra mektup, makale yazanlar bu listeye göre hareket etmiye mecbur olacaklardır. Okuyuculara kolaylık olmak üzere birkaç cümle tertip ediyoruz:

«Çamlıca tepeden Göztepesine bakanların gördükleri manzaradan tepeleri döner.»

«Kumkapısından hareket eden tren Sirkeci istasyona vardı.»

«Vapur ilerleyince Kanlıca burundan sonra Çubuklu burun göründü.»

«Maltepesinden bakınca Derince liman göze çarpıyordu!.»

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 9 —

— Ay, Allahını seven maşallah desin!.. Ayol Mahmureciğe bakın kanlar!.

— Tu tu tu tu, maşallah, tebarekallah!. Bu nasıl güzel böyle a dostlar!..

— Kız sus, ağzından yel alsın!. Rabbimin güzeli işte, daha ne olacak?

— Yaradan özene bezene yaratmış. Vallâhi güzeli büsbütün güzel etti bu gelin esbabı!.

— Ayol tükürsenize!. Billâhi günaha girersiniz!

— İlâhi Sıdıka hanım, ne mutlu sana!. Böyle bir evlâdım olaydı, sultan Süleymanın mührünü kazanırdım.

— Mahmure, evlâdım, üzerine bir nazarlık aldın mı?

— Kız, koş içerdeki mangala şu çöreotlarını at, ben peşinen okudum, üfledim!..

Halbuki bütün bu bağrışmalar, seslenmeler, çığlıklar, aferinler arkasında, fısıltı halinde sağda, solda başka konuşmalar oluyordu. Bir kadın kümesinin arasından boyalı, ondeleli saçlı bir kadın dişlerini sıktı:

— Gördün ya kardeş, tiyatro kanlarına dönmüş! O ne o yüzündeki boyalar! Biz de sürüyoruz ama, böyle dünya evinin eşiğinde iken yapmadık doğrusu!..

Yanı başındaki kadın kafasını salladı:

— A, elbette, ben gelin olduğum zaman benimki allık sürdüm diye yüzümü sıcak sularla yıkatmıya kalktı. Lâkin rabbimin verdiği kırmızılık çıkar mı? Çıkmadı. Efendi de mahcup oldu.

Bir başka kadın söze karıştı:

— Şu hale bakın ayol, kalçalarını, değirmen taşları gibi döndürüyor! O ne o kurum!... Puhh.. haspam Maçkadaki apartımana gelin gidiyor.

— Dur bakalım, dur bakalım! Hele attığı finkler meydana çıksın..

— Benim Makbulemle eşittir ama, tırnağı bile olamaz. Evlâtcığımın edep ve hayâsı bin altın eder!

— Baksana ayol, sinemadaki kadınlar gibi nasıl gülüp gülüp iniyor merdivenleri..

— Yandı adamcağız!.. Hem de zenginmiş. Yazıklar olsun!..

— Sus sus, böyle erkeğe böylesi Allahın belâsıdır. Kim bilir ne günah işledi pinpon da cezasını görecek?

— Aa, doğrusu sözümü geri aldım. Demin görümcesi için kibarlık budalası dedim ama, bu Mahmure yırtığı kadıncağıza kim bilir neler çektirecek! Hem de o hanımefendi kadın, böylesile başa çıkar mı?

Mahmure son basamağı bitirip sofaya ayak atar atmaz, arkasında, merdivende durup etrafa bakan Sıdıka hanım dayanamadı. Tiz bir sesle:

— Ayol maşallah desenize dostlar!.. diye bağırdı.

Yeniden ortalığı bir «maşallah!» sesidir kapladı. Genç kızlar koşarak Mahmurenin etrafını aldılar. Afrika ormanlarında bulunmuş ve şimdiye kadar eşine rastlanmamış bir kuşa bakar gibi Mahmurenin elbisesine, limon çiçeklerine, elindeki yüzüklere, bileziklere bakmıya başladılar.

Arka tarafta duran iri yarı bir kadın, bu genç kızlardan birini çekti, gruptan ayırdı;

— Hınzır âşifte, kokotluğa hevesin mi var? Maazallah, üzüm üzüme baka baka kararır! Durma yanında onun. Ne mal olduğunu bilmez misin?

— Ama anne, ben bir şey yapmadım ki, elbisesine bakıyordum.

— Sus, bir de lâf ediyor. Elbisesi dediğin nedir ki? Kendini bir bunağa sattı, karşılığını aldı!.. Yürü, çekil şu kenara!.

Bu muhavereyi dinliyen bir başka kadın söze karıştı:

— Aa, yerden göğe kadar hakkın var hemşire!. Böylesi insanın kızını, oğlunu, ayalini de baştan çıkarır!. Süt kuzusu kızını iyi ettin de çekip aldın!

Fakat iri yarı kanın, kızını kenara çektiği zaman bu sözleri söyliyen kadın, yanındaki kadına döndü:

— Ay vallâhi insan çatlıyor burada ayol!. Şu Rahime hanımın haline bak, kızını lekesiz kumaş sanıyor!. Halbuki bir de bana sorsa. Her gün bir başka oğlanla surların dışında gezip tozuyor. Evvelki gün bizim bahçıvanın karısı görmüş, Hacı efendinin koruluğunda bakkal Hasan efendinin oğlu ile öpüşüyorlarmış!.

— Aman sus!. Sahi mi söylüyorsun? Tramvaycının oğlu İzzeti bıraktı da şimdi onunla mı? Kıyamet günleri ayol, Rabbim esirgesin. İyi ki, başımıza taş yağmıyor.

Odalarda, sofa kenarlarında bırakılan çocuklar ağlamalarını arttırmışlardı. Ayakta dolaşabilenler kadın kalabalığı arasında analarını arıyordu. Gözyaşları sümüklerine, sümükleri ise salyalarına karışmıştı. Fakat hiç biri, bu lâkayıt analar arasında kendi analarını bulamıyorlardı. Arasıra davetlilerden biri, zır zır zırlıyan çocuklardan birine dönüyor, hiddetle:

— Patla yumurcak! diye bağırıyordu.

• • •

Nihayet bu gürültülü kalabalık aşağıya taşlığa indiği zaman Sıdıka hanım kendine geldi:

— Ay aman dostlar!. Görümce hanımı yukarıda bıraktık. Ayol Gülizar hemşire, koşsana.. Haber ver, gelini indirdik de!

Bu unutkanlık, kalabalığı bozuk sesli kahkahalar içinde bıraktı:

— İlâhi Sıdıka hanım!. Ayol bu yaşta mı bunamıya başladın?

— Sus, sus!. Ben artık Mahmuremden başka şey görüyor muyum? Evim barkım yıkılıyor gibi geliyor bana!. Ahhh ah, kızı olanın yüreğinde sızısı var! Dağlar gibi yavruyu büyüt, yetiştir, besle bak, sonra da elin herifinin koynuna ver!..

— Aman kardeş ağlama, yavrucağızın içini kaldırma!

— Bırak, bırak ağlasın. Ağlarsa uğurludur, kızcağız yeni evinde rahat eder.

— Doğru, ağlamak sevaptır.

Sıdıka hanım, gözlerinden akan yaşları silmek için mendil arıyordu. Nihayet koynundan bir yazma çıkarıp gözlerine bastırdı:

— Ne yalan söyliyeyim, evlât ayrılığının bukadar acı olduğunu bilmezdim. Ahh benim altın topu kızım, ah benim dilbaz Mahmurem! O güzel dilini şimdi benden esirgeyip de başkalarına nasıl dökeceksin evlâtcığım.

— Mademki nişanlınla aran açıldı, şu halde yüzüğünü iade etmelisin....

— Edemem ki... Sattım; kendime çorap aldım.

— O halde çorabı iade et!..

Her Yerde Her Zaman ARLON SAATINI TERCİH Ediniz!

Sultan Hamam Camcıbaşı Han

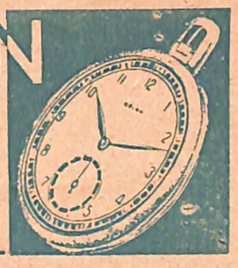

HUSUSİ HAYATLARINDA

HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kıraliarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.

Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Fazla şişmanlığa karşı

RADYOKARBON

Mide ve Barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

Fatma hanım, bu sahte feryatlara karşı içinden: «Seni gidi cehennemlik cadaloz seni! Sanki Mahmureciğine yüreğin gerçekten mi kalktı sanıyorum! Onu bostan kuyusuna atmıya kalktığın günü biliyorum ben!» diye düşündü.

Yukarıda merdiven başında Seniha hanımefendi görününce Sıdıka hanımın feryatlarına Saime hanımın, Ayşe hanımın, konu komşunun da hıçkırıkları katıldı.

Seniha hanımefendi zaten gelin hanımın inişile başlayan feryatlardan sonra bunamıştı. İçini büyük bir tiksinti kaplamıştı. Şimdi de işe hıçkırık ve ağlamalar karışınca büsbütün midesi bulandı, başı döndü. Merdiven parmaklıklarına tutuna tutna aşağıya indi.

Ayten, onun yüzünü sapsarı görünce, dönüp Mahmurenin kulağına fısıldadı:

— Görümcene bak, kadıncağızın yüreğine inecek. Yüzü ne çok sararmış! Billâhi bu kadın buradan iğreniyor!

— İğreniyor mu? Neden iğrenecekmiş?

— Bilmiyormuş gibi söylüyorsun Mahmure. Bizim şu ihtiyar karıların ne mal olduklarını öğrenmedin mi? Kim bilir ne dedikodular yaptılar, neler söylemediler!

— Umurumda bile değil. Ben bir an evvel buradan kapağı atmak istiyorum!

— Şu senin kilere hiç sinirlenmiyor musun?

Napoleon un Düşünceleri

Napoleon'un harbe, sulha ve aşka dair en güzel sözlerini Reşat Nuri sizin için tercüme etti.

75 Kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

— Sinirlenmez olur muyum? Hepsi de birbirinden bayağı... Annemden tut, senin anana kadar. Adî şeyler değil mi?

— Evet, halbuki onların muhitinde olsak, bize bütün bunlar tabiî gelirdi. Nitekim, biz de hali vakti yerinde olanlara bir çok isimler koyuyoruz:

— Arkası var —

FAYDALI KİTAPLAR

Söz Oyunları

İbrahim Alâettin

Muharririn en seçme yazılarını içinde toplayan eser

Fiyatı 50 kuruş

Hürriyet Apartmanı

Sedat Simavi

İstanbul Şehir Tiyatrosunda oynanan 4 perdelik piyes

Fiyatı 30 kuruş

Ceza

Sedat Simavi

İstanbul Şehir Tiyatrosu tarafından oynanan ve radyoda söylenen üç perdelik piyes

Fiyatı 25 kuruş

Yalancılar

İ. Galip Arcan

İstanbul Şehir Tiyatrosunda oynanan 4 perdelik komedi

Fiyatı 50 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asıra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A. Cabir Vadanın bu eseri satışa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Dr. Nuri Ergene

Yedigün'ün değerli doktoru Nuri Ergene Ankarada Anafartalar caddesinde İstanbul eczanesi karşısındaki muayenehanesinde hastalarını kabul ve tedaviye başlamıştır.

Telefon: 2226 — Ankara

"Seni seviyorum" diye mırıldandı

Bu yeni ve cazip güzellik reçetesini kullanırsanız,

Bu kelimeler size de hitap edilebilir.

Her genç kız, kulağına hafif sesle «sana perestiş ediyorum» kelimelerinin mırıldanması hülyasını besler. Bu iltifata pek yakında muhatap olabilirsiniz. Çabucak sevimliliğinizi yükseltir, gayri kabil mukavemet bir cazibeye malik olabilirsiniz. Bunun temini de gayet kolaydır. Çünkü yeni bir güzellik reçetesi meydana çıktı. Bu reçete sayesinde en sert ve en donuk bir cild kadife gibi yumuşayıp beyazlanacak ve cidden okşamak arzusunu uyandıracaktır. Siyah noktalarla ve gayri saf maddelerle dolu solmuş ve donuk bir ten yalnız birkaç gün zarfında taze ve saf bir hal alacak ve cazip bir sevimlilik arzedecektir. Bir mütehassısın aşağıdaki tavsiyesini okuyunuz: «Hazmettirilmiş taze krema ve zeytin yağının cild üzerinde güzelleştirici bir tesiri vardır. Bunlar şimdi diğer kuvvetlendirici ve besleyici ve sıkıştırıcı cevherlerle karıştırılarak cild gıdası olan (Beyaz yağsız Tokalon kreminin terkibine ilâve olunmuştur. Üç gün zarfında yağsız Tokalon kremi, hiç ümid etmediğiniz bir derecede cildinizi güzelleştirecektir. Bu cild gıdası yağsız Tokalon kreminin memnuniyetbahş neticesi garantilidir. Aksi halde paranız iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 23, A Posta kutusu 622, İstanbul.

KARİKATÜR

TOMBUL TEYZE ULUDAĞA KAYAK SPORUNA GİDİYOR:

Tombul Teyze — Sen benim rahatımı düşünen bir koca olsan, iki çift öküz daha tutardın!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.